

nieuwsbrief heilig vuur

lente 2020

heilig verlangen

In deze dagen van innerlijke stilte, moest ik denken aan mijn oma, de moeder van mijn moeder. Een struise vrouw waar ik half verliefd op was maar ook half bang voor was. Elk jaar ging ik een aantal weken bij haar in Delft logeren. Zij kon als de beste koken en dat wilde ik maar al te graag van haar leren. Op een dag besloot ik haar te verrassen door zelf een gerecht voor haar te maken dat ik had bestudeerd in een kookboek van mijn moeder. Toen ik het haar vol trots voorzette, nam ze een klein hapje, keek me schuin aan en zei toen met een zuinig glimlachje: "Dat is heel lief van je kind, maar je hebt dit eten wel verpest met het recept!" Ik wist niet wat ik moest zeggen. Haar opmerking bracht mij in verwarring. Wat bedoelde ze precies? Ik had mijn best gedaan voor dit gerecht en ik had het gemaakt door het heel nauwkeurig opvolgen van de voorgeschreven stappen. Want hoe kon je anders dan door een recept goed te volgen een gerecht maken?

Alles en iedereen waarmee je een intieme relatie kunt opbouwen, is bereid zijn geheim aan je onthullen.

Een paar maanden later, toen ik weer bij haar kwam logeren, vroeg ik haar wat zij met haar opmerking had bedoeld en of zij mij dan misschien wilde leren koken zónder recept. Zij keek mij een poosje lachend aan en uiteindelijk zei ze: "Oké, ik zal het je leren." Na een aantal lessen, die in het begin vooral bestonden uit het schoonmaken en opruimen van mijn oma's kookspullen, zei ze op een dag: "vandaag gaan we verse pasta maken". Ze liet me toekijken hoe ze de bloem mixte met de eieren en het water om het deeg te maken. Toen was ik aan de beurt. Ik moest het deeg gaan kneden op het met bloem

bestrooide aanrecht. Nauwelijks was ik gestart of ze stond al achter mij in mijn arm te prikken. "Voel je dat?", voeg ze. En toen: "Hoe denk je dat het deeg zich voelt, wanneer je er zo in prikt?" Ze stopte pas met prikken in mijn arm toen ze zag dat ik het deeg met de grootste zorg en toewijding aan het masseren was. "Hoe weet je wanneer het deeg klaar is?", vroeg oma vervolgens. Dat was een goede vraag! "Uhm...het is klaar als het klaar is," antwoordde ik haar voor ik er zelf erg in had. Een ander antwoord kwam niet in mij boven. Oma lachte echter goedkeurend en zei: "Ha! Nu ben je klaar om te leren koken zonder recept, Ireneke." Wat ik leerde was, dat het in mijn oma's wereld heel belangrijk was om een intieme relatie met het voedsel op te bouwen; het voedsel te voelen, te doorgronden en vervolgens te ontdekken hoe het bereid wilde worden. Want, aldus mijn wijze oma, alles en iedereen waarmee je een intieme relatie krijgt, is bereid zijn geheim aan je onthullen.

hoe wil deze cake worden bereid en coachen als kunst

Hieraan moest ik denken toen ik de afgelopen weken mijmerde over *Heilig Verlangen*, de nieuwe vervolgopleiding van Heilig Vuur die eigenlijk in maart van start had moeten gaan. Er is inderdaad een verschil tussen koken als wetenschap en koken als kunst. Vanuit de wetenschap weten we dat je een cake maakt door suiker, bloem en eieren te mixen. Je start met een goed getest recept, en je volgt de regels tot je een cake hebt. Voor mijn oma startte het kookproces echter altijd met de volgende vraag: "hoe wil deze cake worden bereid?" Precies datzelfde verschil tref je wat mij betreft ook aan wanneer we het hebben over het professioneel begeleiden van cliënten. Kies je voor **coachen vanuit wetenschap** en ga je in een begeleidingstraject aan het werk met een coachingsmethode die wetenschappelijk is getest en bewezen? Of kies je voor **coachen als kunst** en start je het coachtraject met het opbouwen van een intieme relatie met je cliënt, waarin je je als coach zó weet te openen dat je

foto van melissa walker horn op unsplash

cliënt zich ook durft te openen voor de antwoorden die hij of zij zoekt? Deze laatste insteek, 'coachen als kunst', staat centraal in de nieuwe vervolgopleiding *Heilig Verlangen*.

Overigens betekent dit natuurlijk niet dat het coachen vanuit een wetenschappelijk onderlegde methode niet zou deugen. Het is meer dat er al zoveel aanbod op dit gebied is. Handboeken en cursussen die de lezers en deelnemers een stappenplan leren dat *van buiten naar binnen* gaat. Bij *Heilig Verlangen* gaan we het precies andersom doen: we zullen *van binnen naar buiten* werken. Als we de ontmoeting van coach en cliënt als uitgangspunt nemen; wat wil zich daarbinnen dan ontfouwen? In het hier en in het nu? En hoe relateert dat aan de vraag van de cliënt en misschien wel aan de vraag die daar nog onder ligt? Wanneer we starten met *Heilig Verlangen*? Uhm... we starten als we kunnen starten!

verlangen als kompas
in dagen van niet-weten

Eén van de assistenten bij Heilig Vuur schreef me onlangs hoeveel zin zij had om weer eens een dag door te brengen met Heilig Vuur in de vertrouwde Hooiberg. Zij schreef:

“Een soort meditatieve dag. Met muziek en bezinning. Mijn kern voelen. De ander ontmoeten. En bij mezelf blijven. En vertragen. ‘Zijn’ in plaats van ‘willen worden’. Ik merk nu dat ik de gedachte heb dat we elkaar niet meer live gaan zien en omhelzen. Misschien is dat een soort zelfbescherming, uitgaan van het slechtste scenario. En een berusting dat het nu zo is. Zoen!”

Haar bericht ontroerde me. Ik schreef haar terug dat ik zelf ook verlang naar zo een dag. En:

“Ik weet zeker dat wij elkaar weer gaan zien en omhelzen. Het hoe, waar en wanneer is nog ‘even’ onbekend ... maar zonder aanraking gaan wij het als mensen niet overleven dus ... ik laat nu mijn verlangen groeien en dan kan ik de ander al bijna voelen ... wat gaat het heerlijk worden straks. Hang in there. Zoen terug!”

De Corona-crisis-tijd geeft mij het gevoel dat ik aan het zeilen ben op open water zonder kaart of compas. Inmiddels weet ik dat het enige dat ik op zo’n moment kan doen, is terug te keren naar mijn eigen innerlijke bron. Bij het terugkeren naar mijn bron, kom ik ook weer in contact met mijn verlangen. En als ik daarmee in contact kom, ervaar ik gelijk ook mijn gemis. Ik mis mijn groepen,

de helende ontmoetingen met elkaar, de warme aanrakingen, het werken op het scherpst van de snede, de fijne ruimte die we hebben in de Hooiberg met Hans en Joke en de lammetjes die daar nu ronddartelen in de wei zonder ‘ons’ als enthousiast publiek. Ik mis het samenzijn met vrienden, het tegen elkaar hangen en rond het vuur zitten met een glas wijn en sterke verhalen. Verlangen en gemis zijn altijd twee kanten van dezelfde medaille. Immers, in datgene wat je mist, tref je verwijzingen naar:

- de pijn van wat je mist;
- de bestemming van dat wat je verlangt;
- de hulpbron waar dat wat je verlangt wel aanwezig is.

Onder elk gemis zit dus een verlangen verborgen. In die zin is het ook een kans om in deze dagen ‘van crisis’ via je gemis ook je verlangen weer eens stevig te kunnen voelen. En als je je verlangen vervolgens kan laten zijn als een kompas, dan zal het je de weg wijzen naar je bestemming die per definitie altijd staat voor *het leven van je verlangen*. Zet je verlangen dus vooral in als een gids om je te leiden op de reis die je nu maakt; een reis op de oneindige open wateren van het niet-weten. Een reis met enkel je verlangen als kompas.

foto van eedgar castrejon op unsplash

heilig verlangen

zevende daagse opleiding systemisch werken in individuele begeleidingstrajecten

Vorige maand las, of beter gezegd proefde, ik wat *Nicole Daedone*, auteur van de bestseller *Slow Sex*, ervoer toen zij een hap nam van een biologische *California slow* geteelde tomaat:

“But I bit in it and I understood. Rich, earthy, dense. The taste of minerals. Where previous tomatoes had been porous, spongy common – this tomato was pure saturation. It was as if the tomato itself had a built-in speed limit; it was not possible to eat it quickly and forget about it. There was a there there. This tomato took command. There was no mistaking it; this was a tomato!”

oefening

wat als je bent als een sappige tomaat?

Als we er bij het coachen voor kiezen om *van binnen naar buiten* toe te werken, dan zou het alvast een mooie oefening zijn om je voor te stellen hoe het zou zijn als je volledig kon *zijn* als de bovenstaande beschreven sappigheid van een biologische en door de zongerijpte tomaat. Dus met andere woorden: stel je eens voor als jij die sappige, natuurlijke tomaat zou zijn. Wat zou er dan gebeuren met de vragen die je bezighouden? Wat zou er gebeuren als je voorbijgaat aan hoe je denkt te moeten zijn in de ogen van de buitenwereld? Als je alleen maar in je pure essentie bent? De Indiase leraar *Sri Poonja* zei: "het verlangen naar vrijheid komt voort uit de vrijheid zelf." Het verlangen waar hij over spreekt, is het *heilige verlangen*; de diepe wens die ieder mens heeft om zich te kunnen verbinden met zijn eigen essentie. En die essentie is al 'gekend', want je kunt immers alleen maar graag willen hebben, waar je al van hebt 'geproefd'. Zoals je geen sinaasappel kunt willen eten tenzij je weet hoe een sinaasappel smaakt, zo kun je alleen naar vrijheid verlangen, als je weet hoe vrijheid aanvoelt.

de vonk doorgeven

In de aankondiging voor de opleiding *Heilig Verlangen* staat:

Je kunt deelnemen aan deze zevendaagse opleiding als je zowel de basis- als de vervolgopleiding bij Heilig Vuur hebt afgerond. Gedreven vanuit jouw eigen heilig verlangen heb je dan al de reis gemaakt naar jouw essentie. Je werd je daarbij bewust van de diepe loyaliteiten aan je systeem van herkomst, de verstrikkingen die daarmee gepaard gingen en hoe je bepaalde patronen steeds weer opnieuw herhaalt in je volwassen leven; in al je relaties en in je werk. Daarnaast heb je leren werken met bronnen om de weerbarstige reis aan te kunnen gaan naar datgene wat je diep in je schaduw had weggestopt. Je hebt de draak hiervoor meer dan eens in de ogen moeten kijken. Als beloning maakte je opnieuw contact met je essentie en daarmee won je aan vrijheid en autonomie! Hoe mooi is het als je alles wat je hebt geleerd ook op professionele wijze kunt inzetten in een individueel begeleidingstraject? In zeven dagen leer je hoe je als systemisch begeleider een cliënt kan begeleiden op de reis naar zijn of haar essentie. Met welke vraag deze cliënt ook komt, het antwoord is altijd dáár te vinden; in de eigen essentie! De coachvraag doet niets meer dan het heilig verlangen uit te nodigen. De 'systemische technieken' heb je van binnenuit al doorleefd. In de training leer je nu ook hoe je ze kunt toepassen als systemisch begeleider in een individueel begeleidingstraject. Neem alles wat je in je rugzak hebt mee, want dat is precies de start van jouw ontmoeting met de ander, de cliënt. Na afloop van deze training, kun je op een verantwoorde manier cliënten begeleiden op weg naar hun essentie en daarbij de principes van het systemisch schaduwwerk zoals je dat bij Heilig Vuur hebt geleerd, voluit inzetten.

Als je dit artikel leest en je hebt nog geen opleidingen gedaan bij Heilig Vuur; in september hoop ik te kunnen starten met een nieuwe basis- en vervolgopleiding.

Voor meer informatie; kijk op www.heilig-vuur.nl. Heb je elders opleidingen gevolgd? Neem dan even contact op met Heilig Vuur.

"Cuando pasa un Silletero
es Antioquia la que pasa"

heilig vuur in colombia

Zo lang wilde ik dit al doen.... alleen op reis naar Zuid-Amerika. In februari van dit jaar was het zover. Ik ging op reis naar Colombia. Wat is er tijdens de reis veel door mij heen gegaan! Regelmatig dacht ik: waarom wilde ik dit ook alweer? Wat is de geheime bestemming van deze reis waarvan ik mij nog niet bewust ben? Existentiële vragen popten op. Eenzaamheid en melancholie verschenen levensgroot. De tranen prikten meer dan eens achter mijn gloednieuwe zonnebril. Herinneringen aan verre reizen met vrienden en mijn familie, een onverwacht hevig verlangen naar mijn ouders en voorouders, mijn vertrouwde eeuwige verlangen om alleen te zijn en alleen te doen, het verlangen om te creëren, iets door te geven, iets neer te zetten, mensen met elkaar in verbinding te brengen... In Colombia kwam ik mijzelf en mijn thema's op alle lagen tegen.

"Quien busca la verdad, corre el riesgo de encontrarla" schreef *Manuel Vicent* in 1936. Ofwel: "Wie de waarheid zoekt, loopt het risico haar te vinden." Ik heb tijdens een reis nog nooit zo vaak rust nodig gehad om weer bij mijzelf te komen. Zeker als ik voor mijn gevoel iets van 'de waarheid' had gezien. Colombia is een heel mooi maar ook een pittig land. Ik vind het nog steeds lastig om woorden te geven aan de energie die ik daar steeds van zo nabij voelde. Behalve de eigen geschiedenis, heeft Colombia ook nog eens te maken met de humanitaire ramp die zich momenteel in Venezuela voltrekt. Er liepen miljoenen ontheemde Venezolanen rond. Geen dak boven het hoofd, kleine kinderen op de arm, een zak met wat schamele bezittingen op de rug. Alhoewel de tijd van *Pablo Escobar* en de extreme geweldspiraal gelukkig voorbij is, is het drugsgebruik er nog steeds erg hoog, is er veel prostitutie, schrijnende armoede, criminaliteit en geweld. Tegelijkertijd zindert het land van de liefde, bezit het een overweldigende natuur, zijn de mensen ongelooflijk warm, vriendelijk en zorgzaam en wil je niets liever dan zo snel mogelijk op salsa-les gaan. Tijdens deze reis ging ik misschien wel zonder dat ik het wist op zoek naar de uiterste gezichten van de waarheid. En ik zag ze daar; van een paradijselijke schoonheid tot een grauwe lelijkheid als twee polariteiten op een lemniscaat. Ik kon niet anders dan ook in mijzelf deze lemniscaat te lopen en de twee gezichten van mijn eigen waarheid te onderzoeken.

A woman with dark hair, wearing a black jacket and blue jeans, is sitting cross-legged on a large, white, diamond-shaped net that stretches across a hillside. She is smiling at the camera. The net is suspended by ropes and has a black metal railing along its edge. In the background, a vast valley with green hills and some buildings is visible under a hazy sky. The foreground shows some purple flowers and green foliage.

Wie de waarheid zoekt, loopt
het risico haar te vinden

de eerste workshops systemisch werken van heilig vuur in colombia

Tijdens mijn reis werden ook de eerste workshops systemisch werken van Heilig Vuur in Colombia een feit! Het aanbod was om ter ere van de opening van het prachtige spirituele centrum La Montaña Sagrada in Medellín een aantal workshops familieopstellingen te verzorgen. Maar omdat de verbouwing ernstige vertraging had opgelopen, moesten we voor de workshops uitwijken naar een andere locatie. Vriend en assistent *Pablo Guevara* heeft ervoor gezorgd dat we terecht konden in de praktijkruimte van *María Teresa*, een bevriende therapeute, in een van de typische zeer diepe Colombiaanse huizen met stille patio's als oases van rust in de hectische wereld van Medellín. Hoewel er dus een binnenruimte was om in te werken, hebben we het grootste deel van het werk in de buitenlucht kunnen doen. Het was voor het eerst dat ik opstellingen 'buiten' begeleidde. Door het beschutte karakter van de patio en de intense betrokkenheid van de deelnemers, ging dit boven verwachting goed. De energie vloog niet weg, waar ik altijd bang voor ben bij het buiten werken. Gewend aan de charmante lunches van Joke, was het wel even wennen aan de kippen van het spit die tussen de middag werden bezorgd. Gelukkig

was er voor mij - als enige vegetariër - ook een bakje bonensoep. De 'bom' was het glaasje rum dat om 16.00 in de laatste pauze werd geserveerd. Grote thema's in de opstellingen waren drugsgebruik, geweld, misbruik, zelfmoord, machismo en gebroken gezinnen. We werkten voornamelijk met blinde opstellingen om te voorkomen dat te veel kennis over de personen of aspecten in het leven van de vraaginbrenger, de representanten in hun bewegingen zou beïnvloeden. Het werkte perfect. Mensen die nog nooit in een opstelling hadden gestaan, bewogen feilloos door het veld en gaven waardevolle informatie die tot nieuwe perspectieven van de deelnemers leidden. En natuurlijk ook tot nieuwe perspectieven bij mij. Hele andere velden openden zich en ik mocht daar als begeleider mee werken. Verruimend, verrijkend en verdiepend.

Workshop in Medellín

man-vrouw-sjamaan

"Europa staat voor de mannelijke energie en Latijns-Amerika staat voor de vrouwelijke energie", legt holistisch therapeut *Ruben* mij uit. Hij heeft zijn roots bij de *Muisca*, een van de oorspronkelijke bevolkingsgroepen uit het gebied rond Bogotá, en is daar een poos in de leer geweest bij de sjamanen. Samen met zijn vrouw en vriend *Alexander* zitten we in zijn praktijkruimte en doen *círculos de palabras con plantas medicinas*, dat wil zeggen deelronden waarbij we medicinale planten gebruiken. Ruben vindt mij echt Europees, een beetje vierkant, mannelijk op een vrouwelijke manier. Hij snapt dan ook heel goed wat mij naar Zuid-Amerika brengt. Naast de diepe verbondenheid die ik met de taal en cultuur van dit continent voel, heeft mijn reis ook te maken met de verdere integratie van de vrouwelijke energie. "Beide continenten hebben elkaar nodig om heel te worden. Jij komt hier niet alleen iets halen, maar ook iets brengen," zegt Ruben terwijl hij opnieuw het potje met *Mambé* doorgeeft. "Vrouwen hebben hier nog veel te leiden onder het machismo. Ik voelde aan

mijn linkerkies dat je zou komen!” Inmiddels zijn we wat rondes *Mambé* en *Ambi* verder en begrijp ik precies wat hij bedoelt. Langzaam verlies ik mijn angst voor wat ik daar in die flat in Bogotá eigenlijk aan het doen ben. *Mambé* is een soort groen poeder dat is gemaakt van cocobladeren en de as van verschillende andere planten. Je doet een klein theelepeltje in beide wangen en laat het langzaam ‘smelten’; het bevordert de vrouwelijke energie in je. *Ambi* is pure tabak waarvan je een beetje achter je beneden tanden plakt om het vervolgens ook te laten smelten; het bevordert de mannelijke energie in je. Nadat de *Mambé* en *Ambi* al meerdere malen in mijn mond met elkaar versmolten zijn, voel ik mij glashelder, spreek ik vloeiend Spaans en valt mij het ene inzicht na het andere binnen over mannelijk en vrouwelijk en de scheefgegroeide balans tussen beide energieën. Ik krijg veel ideeën voor nieuwe workshops. “Je ziet er zo mooi rond uit”, krijg ik te horen als ik een paar dagen later aankom voor de workshops in Medellín. Ik wist toen nog niet dat ik daar *Jorge* zou ontmoeten. Een Mexicaanse sjamaan die mij een ervaring op leven en dood bezorgde.

“Ik voelde aan mijn linkerkies dat je zou komen!”

corona in colombia

Als ik begin maart terugkom in Bogotá, is de angst voor Corona in Europa inmiddels volledig uitgebroken. Op de dag dat ik terugvlieg, is de eerste persoon met Corona in Bogotá getest. Veel Colombianen (en ook de gevluchte Venezolanen) leefden van kleine vormen van handel die door de verplichte quarantaine inmiddels kapot zijn gegaan. De armste mensen blijven in leven met behulp van de rijkere die veel donaties doen en hebben gedaan. Het oorspronkelijke plan was om in juli terug te keren en alsnog de geplande workshops op *La Montaña Sagrada* te geven. Dit zal voorlopig niet mogelijk zijn. Ik moet denken aan *Ruben* en het verhaal over de heilige oorlog tussen de sjamanen die, net voor de Spaanse veroveraars kwamen, werd gevoerd door elkaar te bestoken met ziekten: "Een sjamaan weet alles over ziekten. Hoe ziekten te genezen, maar ook, als schaduwkant, hoe ziekten in te zetten om de ander uit te schakelen. Ironisch genoeg kwam aan deze vernietigende heilige oorlog een einde toen de conquistadores kwamen en nieuwe ziekten meebrachten waar de sjamanen nog geen vaccin voor hadden." *La historia se repite...* De geschiedenis herhaalt zich, net zo lang totdat de les is geleerd.

activiteiten heilig vuur

augustus

- In augustus bestaat Heilig Vuur 10 jaar! Dit gaan we zeker vieren maar waarschijnlijk nog niet op 5 september. Een nieuwe datum voor een jubileumfeest volgt mogelijk.

september

- Heilig Vuur *Vervolgopleiding Systemisch Werken* start op 11 en 12 september
- Driedaagse *Vrouwelijke Seksualiteit* op 17, 18 en 19 september
- Heilig Vuur *Basisopleiding Systemisch Werken* start op 25 en 26 september

en verder...

- Maandelijkse *opstellingendagen* en elk kwartaal een opstellingendag in het Spaans
- *Individuele coaching* (ook mogelijk in het Spaans en online)
- *Supervisiegroepen*
- *Organisatieopstellingen, workshops en teaminterventies op maat*
- Heilig Vuur *Meditatie app-groep** (ook in het Spaans)

* De afgelopen maand ben ik gestart met een app-groep waarin ik om de dag een meditatie inspreek. De groep is ontstaan vanuit de waargenomen behoefte aan een anker en baken in dagen waarin veel mensen op zoek zijn naar houvast. Inmiddels heeft de groep meer dan 130 deelnemers. Er bestaat ook een app-groep met Spaanse meditaties. Wil je deze meditaties ook ontvangen? Stuur me dan even een berichtje met je telefoonnummer en ik voeg je toe aan de groep. Er zijn geen kosten aan verbonden en alleen Heilig Vuur kan berichten plaatsen.

Voor alle activiteiten
van Heilig Vuur en meer
informatie, kijk graag op:
www.heilig-vuur.nl

Todo cambia alles verandert

(...)

Cambia todo cambia alles verandert, alles verandert voortdurend

Cambia todo cambia

Cambia todo cambia

(...)

Pero mi amor no cambia alleen mijn liefde verandert niet

"Todo Cambia" van Mercedes Sosa

